recipi; atq sensões n ita se hent: q̄ dõ Sx dist.
Sequm qdqd recipit bz dēt accomodari ad capaci-
tatem st recipi in subto capaci, ido dēt ēē in
eodē ordine q recipiente, ei q in ōibus cōfor-
mari, nec explicatr, q aīa roalis ē spūalis
& indivisibilis, & recipiat in mā corporea, ac in
divisibili.

Arg. 2. Sensatio ē extensa: q̄ ratr
n pōt recipi in aīa cui n pōt hunc
effum cōicare. Rx neg ... recipitr
ut fōa cōicet et subto ... quem
in se continet, satis ē, qd habeat aliquem, q̄
effum fōalis n ē sola fōa, qd resultat ex hac
subto, & unione, simpl solum, q̄ aīis amoris
ē extensius & n reddit ... aīa ro-
alis ē spūalis, & indivisibilis & n reddit mām in
q recipitr spūalem, ac indivisibilem. Arg. 3. n pōt
res spūalis recipi in subto corporeo, q̄ nec res
corporea in subto spūali n n dari min propor-
tio v. ~~naturam~~ rem spūalem, & corpoream ... Dist.
dist. aīis n pōt res spūalis recipi in subto in-
hasiōis, & sustentivis corporeo, cōdo in subto corpo-
reo solius adhasiōis, & informōis, neg. aīis sil. n
recipitr aīa roalis in mā.

Huius diversa rāo ē, q̄ ipsius spūis, ut os-
tendimus in metha, ... indefendea
a corpore, si iō res spūalis dependeret a subto cor-
poreo inhasiōis, & sustentivis n heret illam independen-
tiam, nec proinde cēt spūalis, at iō dependere a sub-
to corporeo solius adhasiōis, & informōis, q̄ ... n

n͂ ē defendere, n͂ obstat spūi, ut pēt in aīa roali,
ꝺ sic dicimus recipi actiōes in aīa.
Inf. ꝗ alid ꝗliter

LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

imo nihil ex eo videri, si imm.e pupillam tangat: q.
multo minus videbitur conjunctum crystallino, s. reti-
nae. Et experientiam est quinimo n videri [illegible]
palum oculo valde proximum. Et ratio cur n videatur
est, q. q. plus approximatur, eo magis proprio oppa-
cita lumen impedit, et minus illa profundit.
Et tamen Lux ad videndum necessaria est. Ubi Aristoteles
dolegit dixit sensibile supra sensiterium n fa-
cere sensationem, intelligendus est de sensibilibus opaco
visibili.

Quaeres 3. An sensiterium laedatur
vehementi sensibili. Et affirm.e
q.a audimus nimio sono corrumpitur, et in Nilo aqua
Cataractas fiunt surdastri ex nimio aquarum
fragore: nimia Lux visum hebetat, ut patet in
illis, q. in ... diuturnis tenebris emergunt.
nimium frigus, et calor tactum laedit, et facit
obcallescere; nimius, et assiduus odor obtundit
olfactum, amaror gustum, ut docet experientia.
Dices 1.o nihil inclinat ad illud, a q. lae-
ditur: sed sensus inclinant ad suum
sensibile: q. adeo vehementia n laeduntur. Resp.
maj. nihil inclinat ad illud, a q. laeditur per se, ...
a q. laeditur per accidens, nego maj. Laeditur q. visus
per accidens a nimia Luce, quatenus plures species con...
funt ad oculum videntem, et ipsa nimis spiritus
calore dissolvit. Ita sensus m... ... et sic sensus
... laedi per accidens per excessum ipsius sensationis
temperiem sensiterii immutantis per accidens. Prae-
terea ... in media constitutione tantum est adaequatio ca-

LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

Caeterum

LIVRARIA DA UNIVERSIDADE

cale facere, et ipso adurire.

Dices 2° sus non habet contrarium, et multo minus hoc accepit proprium sensibilis ad illud non cadunt. Ergo hoc contrarium alienus, et potest esse vehemens sensibile, quamvis sit excessus a mediocritate. Dices 3° intellectus non offenditur a maiori intelligibili; imo quo est nobilius, et intelligibilius, eo magis intellectus ne cadet sensus a maiori luce, quo delectavit. Resp. neg. consequentiam; diversa ratio est, quia intellectus non est potentia materialis dependens ad organis. unde non potest in se pati ut sensus externi; non tamen cadit in phantasmate experimur non magis dolore capitis et illos magis minor disturbere, quia altius vehementius et imaginantur eo quod cadat phatasia.

ℱ. ij Q. ij

An detur sonum sensibile com̄e.

D. 1° dubium quod sonum sui ratione sit sensibile item dein sunt in particulari proprium hoc sensibile sic sensus visus visibile auditus audibile. Dico et resp. ut dicitur a aliis sensibilis quod non pertineat, et sentiatur ab omnibus sub externis, operatur sensibile omnibus sensibus com̄e. Theologi, et aliqui, unde aiunt quinque dari sensibilia com̄ia, scilicet figuram, magnitudinem, quietem, et numerum: Communem addit ab Arist. nempe unionem, diversitatem. Nunc

Dico 1° nullum ex supradictis est sensibile com̄e, quod sentiatur ab omnibus sensibus externis. Probo 1° quia ut aliquid sentiatur a quibusdam

interno, et sentiri dit imm.te a spem. atq nullus sus ex=
ternus sit sentit aliqd ex illis sensibilibus: q
nullum e. Pr min q.a in his n sentit a pa
uisiua imm.e, nec n oculus uidet figam, et mag=
nitudinem q.a si posita, ot uideret et suam
figam, et magnitudinem; nec sentit mediante sje
tum q.a multa ex pdicts ex figa, et nurs pri
cludunt nesoes, q nullus posuit sd pdulendu,
ven q.a nullum demus gente ad hos sjes pduce=
ndas.

Tempus q.a stu. ruu e sullidum, et sol=
utum. motus uo nec e sullius, nec
soiratus. Si uum auditus e audibile, at qs nurs
et figa n st audibilia. Pr 2.o q.a motus n
e eis sit, sd dicit spem pntem, et pm pteri=
tam. pa uo uisiua n recordat pteritat.
Et hinc pi nec et wendi getem, q dicit pma=
nentiam in ulsoe, sn q res antea fuit. Pa iten
n cognoscat figam, et magnitudinem, q.a hac dicunt
positiuum, sd ipsas pes mats, et negatiuum, nempe
negoes pium supfluarum.

Dices 1.o illa sensibilia pcipi ab oculo,
et tactu, nec imm.e, nec mediante sje,
sd q.nus modificant res uisas et tactas. Sd 2.o
do et desuatiua, et lucias, et modificant res uisas
et tactas, et m n pcipiuntur uulo mo ab oculo et
tactu: q nec illa sensibilia. Dices 2.o q.a pte modi=
ficant rem sapidam, et odoratam q.n pcipiuntur
a sapore, et odore. Sd q.a et modificare e ali=
qd afficere, ut eius mium, et ut realitem: atq

ex eo quod res sensata sit affecta aliquo modo, et realiter, non sequitur quod sentiatur ipse modus, et realitas; sicut quod tangimus lapidem, non tangamus eius unionem et lapidem,

Dices 2°. quod S. Doct. [illegible] videmus in tabula lusoria currere duos globos: esse numerum: esse rotundos, et figuram: esse unum alio maiorem, et magnitudo currere, et motus: sistere, et quies. Tamen quia haec absolute non sentiuntur, a nullo alio sensu sentiuntur: ergo non sunt sensibilia, sed insensibilia. Quod si etiam vides globos in extrema [illegible] et aliud sensibile semper durans. Item videmus esse lignum et non lapidem: quod videbis regionem lapidis. Sic dicis nos in lusoria tabula videre. Dices globorum quod sit pro [illegible] si Deus ab illis auferat colores, et currant, stent tamen nunquam videbuntur. Unde quod numeri globi attinguantur a colore huius modo [illegible] illius [illegible] solet, ut phantasia existimet illos moveri, et quiescere, ut iam declaro.

Dices 3°. intellectus in hac vita nihil cognoscit, nisi quod prius fuit cognitum ab aliquo sensu externo. Sed intellectus in hac vita cognoscit figuram, magnitudinem etc. ergo haec ab aliquo sensu externo cognoscebantur. Sed contra quia intellectus in hac vita cognoscit qualitatem inexistentem [illegible] praedicatum et subiectum, et medium et finem, quae a nullo sensu externo cognoscuntur. Et sic dicitur neque maior dici non potest idem multa cognoscere, quae sola cognoscuntur a sensu interno. Ad 2. distinguo maiorem: intellectus nihil cognoscit, nisi quod prius fuit cognitum a sensu externo

ratiocinante, sed sentiente, nec mai. cognit. quod
oculus videt huius vel illius spec. sed dicit quod agnov.
habet eo occasionem phasis, ut cognoscat figuram.
Et illam inde cognitam esse: non tamen a neutro, quod
oculus cognoscat, vel sentiat figuram ipsam.

Dico 2°. exterius sunt dantur sensibilia
communia, quae ab ipsa ..., sed phasia, aliquo
modo sentiuntur. Prob. ex dictis, quia non dantur sensibi-
lia communia, quae percipiantur a sensibus externis: quod sunt
dantur, quae aliquo modo percipiuntur ab interno, dum-
taxat occasione, ab illo, quae percipiunt sensus externi. Visu-
sus igitur non dicitur motum percipere, quia videt quod mo-
vetur, sed tantum extrinsecum. Unde ut oculus videat ...
colorata corporis se moventis habet occasionem pha-
sia ut judicet illud se movere: quam occasionem
non haberet, si permanente motu, auferret Deus
colorem a corpore. Sic tactus motum non sentit,
sed quantitatem, et qualitatem moventis, quam dum attingit,
occasionem habet phasia ut existimet rem moveri.
Et hanc occasionem non haberet, si Deus a corpore mo-
to auferret quantitatem, et qualitatem: sic de proportione
dicendum de figura magnitudine etc. Dixi sensibilia
communia, aliquo modo a phasia cognosci, quia non sunt, for-
te nullam cognitionem phasia habere, ut alibi expen-
dimus agendo de motu.

Quaestio 3a

De ubicatione sit sensibile commune.

Seu quod idem est, de ubicatione rei materialis cognoscatur a phantasia

visiva, et reliqs sibus externis. Sic Nostri communissima cum oēs fere supponunt, et defendit P. Rayn. Luch. d. 2. sect. 5. nū 24. Prō quia nulla potā pōt cognōscere, quod n. e ipsius obiectum. Sed ubicaō n. ē obiectum alicuius sūs externi. Ergo a nullo pōt cognosci. Prim. patet. Min. pro ubicaō n. e lucida, et colorata: ergo n. e obiectum pōe visivae: n. ē audibilis, sicut n. ē sonora: ergo n. ē obiectum pōe auditivae: n. ē odor: ergo n. e obiectum odoratus. Pro aliis ubicaō n. ē ē obiectum specificum alicuius sūs, ēē dī gālium. unde quantita coniunctim visibili sicut obiectum visibile et audibile audibiliā.

Sed dices, pr. gā nullum ex praedictis sensibilibus

cōtibus, ut s. vidimus, ē aliud sensibile communem nec ab ullo sū externo percipitur quamvis percipi videatur. Ita ex. n. potuisset persuaderi n. videre motum, potuisset per aerem ejectum, quem non de eo me videre: et nec ubi erit sensibile communem. Ergo ubi erit sensibile commune, nec dimiamus, sine illo sentiri pōēt specificum, sed pōt, nam si sagg. primo se ubi ut diximus, pōt pōe probaremus in mechanam adhuc illum eodem modo videremus, et tangeremus atque nunc. Ergo quia eodem modo ex dicere pōet, ex durationem ēē sensibile commune, nam sicut nullum n. pōt sentiri, nisi res aliunde extensa pōt sentiri n. pōt nisi ex aliquo tempore durans. Sed duraō n. ē sensibile communem: ergo nec ubicaō.

Opposiam dicam tradit pondere tot PP. Auctorum hic, cum Faber d. 32. de Luch. ano 4. P. Vieir. disp. 43. sect. 4. a nū 13. P. Compt. d. 4. sec. 2. nū 5. et sec. 3. nū 2, et aliis Philos=

Dices: si visus non perciperet ubicationem sui
obti, non illud posset ad nos trahere, quam ad illud, sursum,
quam deorsum, in hac, quam in illa distantia, proinde
apprehenderet adaequate, sicut apprehendimus figuram
et angulum abstrahendo a Deo. nec aut convincit ex-
perientiam. Ad solutionem adverte aliud esse rem videre
ubicatam, aliud videre ubicationem; quemadmodum aliud
est videre rem durantem, aliud videre durationem; ali-
ud est videre rem motam ac figuratam, et impenetra-
tam tangere, ac videre motum, figuram, et tangere
impenetrabilitatem.

Vidimus ergo rem durantem, quae quidem non habet
esse extensum, neque est circumstantiam standi visio-
nem, figuratam et motam, quia re vera ipsa res habet fi-
guram, et movetur. tango impenetratam, et quae rem non
penetrat, et quae non est contra alia penetrata. non tamen videmus
durationem, figuram, motum, et impenetrabilitatem tangimus, quia
haec sunt extra obiectum potentiae visivae, et tactivae. Sic ergo
non videre quidem rem ubicatam, imo videre non possumus
nam, quia ubicata sit omnis res nam non potest existere
sine ubicatione: non tamen videmus ubicationem, quae est extra
obiectum oculi. Quod si adverimus rem esse adposita et
illud latus sursum et deorsum, distantem et indistan-
tem, haec visu formaliter non percipimus, sed tamen fundamentaliter
quia potentia visiva non attingit a rem extra illum situm aut
distantiam, et haec percipimus occasionaliter, quia sibi substituunt
similem obiecti, et phasim, ut sic rem existentem formaliter
cognoscant.

Hoc aut fundamentum probatur unum vi omnium, et et
vi et cuiuscumque sui externi. Omne

Speciem vii duli, qua non est videmus solam, vel sola
... et sum ream ... medium, ... ipsam, q ...
... ne apprehendamus ... abstrahendo a ... unde
ex ... modiis, ... circumstantiis ingerit illis, aut gra-
...a ... ei dextrum ... sinistrum, sursum ... deor-
sum ... adign ... distem ... indistem: inde ... intelligitur
... ex eo, quod ... reales media sunt ... obscurus ...
... sint remittiores: quod si data sint ... distantia, ...
... remissa, sirium ... figuram rerum inferet illis
... ex eo reali, quem videt oculus ... ipsa tota diffuso
mi illuminatum, ... ex eo, quod ... unum, ... aliud non vi-
deat.

In aure finitum potissimum ... intensio, ... remis-
sio soni: ... quod ... longe sonat, hanc
... illam aurem prius admovemus, ut discernamus, in q...
... sonat, ... exit ... una ... soni, ... in alia
sentiantur ... distat. ... non minus ...
... nos visu percipere rem lucidam ... coloratam ...
ius ... sum ubi ..., sed res lucida ... colorata
... non percipit a solo ... phasia: ... rei ...
... aliud ... dicere, oculum non ... percipere, ...
... immediate ... a phasia ... illius. ... certo ...
re rem lucidam, ... coloratam videre, ... illius.
... suae videre ubi ... extra eius ... rum.
Addo ... in ... aliud ... videri, q...
includit figuram ... negat ... luz-
arum. ... nobis ... visu percipere
figuram ... magnitudinem, quas solus cognoscit illius, ... phasia
... a ... suis ... percipiat nescies.

sic negiis tam de sibus internis quam de externis. Sta
supponit. rois sna, ꝑ [illegible] P. Suied d. ners. 4. q. 5. a
ito 5. q. d. n pot pcipi ulla sii, qu n e sensibile atq
negois n st sensibiles. qd pcipi n pont a sibus. Ex
min. q. 2. n e mate s. cōrporeum, n pot ee sen-
sibilis, negois uo n st mats, sed corporea. Confi
3. q. d. multa materia nulla sū pcipiunt, ut spes
impressa uirtutes in ēe sna. q. a fortiori nulla sū
pcipietur, qd mate n e. D. q. a. extrinsecus radere
theatrum sibus negiis negoium, quius igitur et decern-
te spes essentiales earundē negoium. Quas aut negamus
in metho.

Opponitur sām singlem tet P. Ptr. d. q. a
no 72. quius dixit phasiam sua pcipere
negoes. Prob. Sic. Lud cani terret umbra hois,
sd umbra hois e negō. q. canis phasia pcipit ne-
goes. Stet P. Suied in Logā certum ēe canem n terre-
ri ex sensu umbra, quia si umbram n sentiret
talem figam referentem, sed q alium minus spēcu
defusam, illa n terreretur. in q uo p eand uade
setem negoem pcipit sentiret, et utrobique ead
luci p existet. Pre stuat canem terreri luce
umbram cingente, et memoria luis imm. antea
pcedentis in spatio umbra opā ac juncta negoe den-
sois, quam ante diuit ac lucem p umbram extinctam
q ragat sensus, p se ad terrorem n dicit, sed
e sta acusio, ut alia sensus quid terrorem
incutiant.

Explicatur. q. d. hō ferum aliqd monstrum
L. uidet, sine ualde terretur, et n ad qd

illud videt 2°. certe hoc ex alio cap. n. accidit, ni
q.a negão sensõy imm.e Geterit 2a. temporis mensu-
ram in q monstrum, & n. imm.e Geerit subsequens
tempus, in q n. m. deterreti monstri visõem: ajsimt
negãi sensõy Gexcentis multis idulit, ut hic, &
nunc terreari a monstri visõem, sic negão sen-
sõy ll.i lucem in spatio umbra occupato hic, &
nunc citeriy morbum põt inducere, ut sensão ll.a
lucem intensam, & umbram cingentem, & sensão
ll.a lucem remissam, in q.e è umbra, at deterre-
ant. Hac & a.e territo p umbram, qd plerumq
qt se moventem cernere: qd si terreat p umbram
immotam cum dictus aliy memorib ad terrorem n. i-
ducet, qd diy terror erit in sensõe intensi lucis
umbram cingentis, supposita negõe sensõy ll. lucis
intensam qi eod spatio umbroso.

Pot et reri 2°. terreri bruta hoy um-
bra q.ii p speciem nigredinis ibi penitus ap-
prehendunt. Neq. aliqs 2°. & 2°. terr. si bruta decipi-
unt in umbra ee nigredem, faciunt rigorosa ap-
tionis. Ex n. 2°. nec illam q.a dispersa rem gradu um
ubi n. è, n. è faceve ens rõy, sicq hoc requirit
deceptionem rei impõibilis. Ex 2°. & si idem brutis
nullum ind sese induionis arguimus, n. à Phantasia
exi propria entia rõy. Neq dicas 2°. uno quiddi
sijtõ nigredinis excitantis cribrum, n. abipsa umbra
q nit è n. ex eo qd brutum praejiat se in umbris
n. videre tantam lucem, q ardorem q.i brutum
n. reflecterit s.a sui aliy. n. põt cur potare se n.
videre, si n. reflectat. Ex excitari à memoria lucis

intra visa in spatiis umbra designis: qd ei unde se-
quitur sensum imperfecto mo sa sui actij ratiocinare,
Hoc n negamus, nec negare debent dicentes phasica me-
moriam.

Arg. 2°. canis tentat egredi p foramen
et portam muri, n ab p aliam muri partem
hoc q n ab, nam recta tendit in foramine: q percipit
ibi n ee impedimentum ad egrediendum, qd percipit
in aliis muri partibus. Sd 2° q canis in domo clausa
tendit recte in portam obseratam, et saepe illam ma-
nibus tentat: hoc n e q ibi percipit negationem im-
pedimenti: q id dici poterat cum ab opposito. Ad sy.
canem videntem murum, et pannum in ipso pendentem
viam tendere p portam, et foramen muri, et pani q
p illud spatium nullum videt impedimentum q retra-
hat a via: deducit aut ad portam et foramen ab objecto
qd ibi, et foris percepit, ut faciat molestam apprehen-
sionem, quam intra murum sentiebat. Et n petit me-
dium murum et pannum, q ab his solis deterreri.

Arg. 3. simia lapidem manu capit, ut
faciat in hominem, n magnum lapidem ca-
pit, sed parvum, quem manu pot tenere: q apprehendit
divisionem in ipsa parvitate lapidis, et in negatione magni-
tudinis, et consequenter apprehendit negationem. Resp. Hoc
dicere simiam apprehendere divisionem in parvo lapide a
divisione in magno, et hoc apprehenso capit lapidem
parvum n magnum, in q apprehendit positivam exten-
sionem requisitam ad id, qd intendit, et ex alio capite
nihil divisionis apprehendit in ipso lapide; pro uno q mo-
tus positivae extensionis, et n motus excessus minoris parvi-

uum sagidem capit. Aliis pōt 2º capere paruum sagi-
dem, n̄ magnum, q̄ia pōte excitant sp̄es memoriæ
q̄s cognit se aliq̄n n̄ potuisse magnum mittere, ēt po-
tuisse paruum.

V. aliq̄s s[ens]us pōt cognoscere obiectū spūale.

Suppono 1º tanqm certum nullum s[ens]um mater[ia]lem exis-
tendo de facto nat[ur]e cognoscere obiectum spūale: 2º nec
hoc pōe cognoscere diuinitus eleuatum, qd clarius pa-
bit ex dicendis. Dubium est ē v[tru]m pōtbilis sit aliq̄s
s[ens]us mat[eria]lis q[ui] p[er] nat[ur]e, v[el] diuinitus pōt attingere obiectū
spūale. Rx negue cum sīā r. [illegible] Philosophus
cōissima qm tet S. Ouid. d[is]p. 4. p. 6. n. 2. P. Compt.
d. 25. sec. 2. n. 1. Pr 1º authoritate SS. PP. Athanasii,
Eusebii, et Epiphanii apud Mag. Sour. lib. 1. de
attrib. cap. 9. n. 7. q[u]i omnes aiunt Deum eē inuisibilem
et intactibilem q̄a ēst spūs. Confir[matu]r q̄a si aliq̄s s[ens]us
pōt attingere rem spualem, de facile pōt negare Deum
sub illo attingi n̄ pōt. hoc aut concedere ē ualde pericu-
losum, ut ait P. Mart. tomo 2. d. 7. sec. 7. n. 26.
sequeretur .n. exutum eē ag[…] seruitii, et amandi Deum.

Pr 2º rōe q̄a nulla pōa [illegible] pōt extra su-
um obiectum. sed obiectum pōe sensitiuæ ē sensibile
sicut obiectum pōe intellectiuæ ē intelligibile, et nil spuale ē
sensibile: ē nulla pōa sensitiua ferri pōt in obiectum spuale.
sin minus ē suum transiliret, et mutaret etiam
obiectum ipsum illam mutaret, q̄a n̄ sensibili fieret
sensibile. Confir[matu]r q̄a pōa intellectiua n̄ pōt uidere per
uisiua audire, ergo ēt hæ pōa mutarent obiectum, et

actum etiam. Dr 5.° q. obiectum spirituale n. pōt palpari:
q. nec videri, audiri etc. Arg. pōt enim X.i Dni,
palpate, q. spus carnem, et ossa n. hēt, etc. Rn. q. data
pōa modi cognitiua rei spiritualis, elicit propriam nalem,
sicut dicimus aiam vitalem ēē spiritualem.

Opponam etiam text. D. Aug. d. 5. n. 29.
q. valde inclinat Joan. Episco. 14.
d. 22. cap. 3. a n. 32, q. q. Arg. 2. quaedam Sa
cra Scrip. videntur ostendere Deum pōe videri ocu-
lis corporeis. ut illud Jacob, vidi Dnum facie ad fa-
ciem, et illud Isaiae, vidi Dnum sedentem etc. Rn.
q. haec Sa sol. indicare visum fuisse Deum in cor-
pore phantastico, ut aliq. S.S. docent apud S. Joan.
l. c. vel dic Deum visum fuisse illecdiate, namillud
aliqui applicant visum videre. Ad et explicandi
est quam S.S. Job. qn dixit, in carne mea
videbo Deum, solutio e de visione corporea hendo
de corpore X.i Dni.

Arg. 2. si pōbilis e lux supnalis pōt
videri ab oculo corporeo elevato: videtur
qntitas supnalis pōt tangi a tactu elevato: q. et pōit
videri, et tangi res spiritualis. Rn neg. cons. dicta rōne,
q. oculus videndo lucem supnalem, et tactus tangendo
qntitatem sitt supnalem n. occurrente extra suum obiectum
sensibile speciale, adhuc n. attingerent sensibile
tam bē, si nale, qm proprium sc visibile, et tacti-
bile. At pōa modi cognoscens rem spualem occurreret
extra suum obiectum et speciale, q. attingeret
insensibile: si vero ulteriorem huius rōnem q.
ras, nullam invenies a priori, nulla n. datr

in mã d. dat;, a posteriori ee pot & authoritas S.S. & illud Xi: dni passat &a.

Arg. 3. n repugnat pntiam corpoream producere et recipere cognitionem spiritualem: ergo nec ipsam cognoscere: n repugnat auditum producere et recipere visionem illam auditivam. et n repugnat aditum videre et illum amare. Rx. neg. cons. Rx neg. coam. 1. q. discursus est spiritus, et mat. n e. status, et pot elevari: obedientiam, quem habere debet pntia corporea cognoscens spiritualem status est, nec elevari pot. 2. q. pntia obedientialis productiva et receptiva fere in sen.s producibile et receptibile, et ius tam visio sit producibilis et receptibilis via auditus, qm volitio vii visus, via pntia n ferrand extra suum obiectum: at obiectum pntia mat. e. sensibile, et spus insensibilis e. Vide qd diximus in physica tr. 2. d. 2. a nu. 184. ubi specialiter argumentum lentius explicamus.

Arg. 4. cu mat. concreta pntia spirituali: ergo pntia mat. dicitur pot et spus spirituali obediant. Consq. 1. q. corpus per formam spiritualem dicitur vivens subiacet: ergo etiam pntia mat. per formam spiritualem dicitur vivens attrahatur. 2. q. cu mat. aliorum et informari pot per formam spiritualem intrinsecam, et quod dicitur unum per se: ergo a fortiori pntia mat. poterit informari per formam spiritualem intrinsecam, et quod dicitur unum per accidens. Argumentum multum probat, respondeo ne. probat tn. n. tam dictum e. ee pntia mat. cognoscere rem spiritualem, qm mat. informari per formam spiritualem. Probatio sic instat n valet hoc argumentum: cu mat. concreta pntia spirituali natura: ergo quaelibet pntia mat. dicitur pot et spus esse mat. obediant...